

(دوم بخش) شمعون دعای
"الحال، ای خداوند بنده خود را رخصت عزیمت می دهی در آرامش"
(14/02/2021)

هنگامی که شمعون صالح ، نوزاد مقدس را در معبد اورشلیم در آغوش گرفت ، روح خود را در برابر خدای متعال فروتن ساخت و عظمت الهی او را با این جملات تجلیل نمود:

"الحال، ای خداوند بنده خود را رخصت عزیمت می دهی در آرامش ،
بر حسب کلام خود؛
زیرا که چشمان من نجات تو را دیده است " ...

در خطبه قبلی ، ما با برجسته کردن دو مضمون اصلی که می توان در متن یافت ، بررسی آواز (ستایش) شمعون را آغاز کردیم. ما اکنون با سومین ادامه می دهیم ، یعنی آرزوی خاتمه صلح آمیز سفر زمینی ما ، که اجازه می دهد روح ما وارد ملکوت آسمانی شود.

شمعون شریف برای دیدن مسیح ناجی لایق شناخته شد و در نتیجه احساس کرد که کارش در جهان به پایان رسیده است. زمان آن فرا رسیده است که او از این زندگی گذر کند ، و به آن زندگی ابدی منتقل شود. از فساد به فساد ناپذیری. این همان چیزی است که او می خواهد با گفتن "الحال، ای خداوند بنده خود را رخصت عزیمت می دهی در آرامش، بر حسب کلام خود. "این "عزیمت "سفری است که همه روح ها باید هنگام فرا رسیدن آن لحظه انجام دهند. هیچ یک از ما نمی تواند تصمیم بگیرد که کجا یا چه زمانی این اتفاق خواهد افتاد ، اما در عوض صبورانه منتظر ساعتی هستیم که خداوند به ما اجازه رفتن دهد. به همین دلیل است که شمعون از خداوند می خواهد که "به او اجازه عزیمت دهد"، زیرا او می داند که تنها خدا تصمیم می گیرد که بندگان چه موقع دنیا را ترک کنند.

شمعون با دریافت تحقق وعده خدا ، قلب خود را با سپاس به روی خدا گشود. او که بسیار پیر بود، و اکنون احساس می کرد که پایان عمرش نزدیک است ، زیرا آنچه را که برای تمام زندگی خود آرزو داشت تحقق یافته بود. دیگر انجام کاری برای او وجود نداشت و بنابراین می توانست بدون هیچ اضطرابی ، بدون ترس و با آرامش کامل در قلب خود این دنیا را ترک کند. برای هر شخصی که مسیح را شناخته است و در ارتباط با او زندگی می کند ، همین اتفاق رخ می دهد. آنها از این سفر نمی ترسند و این کلام خداوند برای ایشان است: "به یقین ، به شما می گویم ، هر که کلام مرا بشنود و به فرستنده من ایمان آورد ، حیات جاودانی دارد و در داوری نمی آید، بلکه از موت به حیات منتقل گشته است)" یوحنا . (24: 5: قدیس پولس رسول مشتاق این آرزوی شمعون است ، همانطور که او در فیلیپیان می نویسد " :آرزو دارم که از این دنیا عزیمت کنم و با مسیح باشم) "نگاه کنید به فیلیپیان . (23: 1)

همچنین بیاید روشی را که قدیس معاصر ما ، پیر پورفیریوس از کاوسوکالیویا ، با مرگ روبرو شد را به خاطر بسپاریم. وی در یادآوری اوقاتی که به شدت بیمار بود ، گفت که "افراد دیگر می دیدند که من در حال مرگ هستم ، اما من خودم را به عشق خدا تسلیم کرده بودم ... من از مرگ نمی ترسیدم. جایی که می خواهم بروم همان جایی است که مسیح است ... من دعا می کنم تا مسیح من را بسیار دوست بدارم تا لذت عشقی که ترس را از بین می برد داشته باشم. «(زندگی و سخن ، ص . 522) او همچنین می گفت که "رفتن به زندگی بعدی مانند باز کردن دری است که خود در اتاق کناری می یابی، مانند عبور از یک پل برای رسیدن به آن طرف)" همان ، ص . (633) هنگامی که مسیح را دوست دارید ، علی رغم احساس گناهکاری

و ضعف خود ، این اطمینان را دارید که بر مرگ غلبه کرده اید ، زیرا در حالت ارتباط با عشق مسیح هستید " (همان ، ص 634).

این تنها قدیسین نیستند که با قلبی آرام با مرگ روبرو می شوند. بسیاری از افراد مومن دیگر در جهان وجود دارند که پس از یک عمر تلاش برای زندگی طبق اراده خدا ، همین کار را می کنند. روایتی از شخصی وجود دارد که از زنی دیدار کرد که می دانست او نزدیک به موت است. او شگفت زده شد وقتی که شنید آن زن به شخصی که به او خدمت می کند می گوید: "ای جوانم، بیا تا در این فرصت شادی، آقای _____ را به یک آب نبات مهمان کنیم!" ملاقات کننده متعجب شد ، و از این زن که به سختی بیمار بود پرسید که در مورد چه چیزی صحبت می کند. آیا خیرهای خوبی از برخی پیشرفت ها در مورد سلامتی شما وجود دارد؟ "و او پاسخ داد: برای شادی عزیزم. من نزد خداوند می روم " !نور این شادی می توانست در چشمان او دیده شود.

خواهران و برادران عزیز من ، افرادی هستند که از ذکر کلمه "مرگ" وحشت می کنند. برای کسانی که خود را از مسیح جدا کرده اند و از زندگی مطابق با خواست او امتناع می ورزند ، مرگ واقعاً ترسناک است. برای مسیحی توبه کننده ای که عاشق مسیح است و تلاش می کند تا مطابق با خواست او زندگی کند (به کلیسا می رود ، عشاء ربانی مقدس را دریافت می کند و یک زندگی مسیحی دارد) ، چنین ترس هایی نمی تواند آنان را لمس کند. بیاید قبل از همه اینها را با خودمان شروع کنیم. بیاید سعی کنیم خداوند خود، عیسی مسیح را حتی بیشتر دوست داشته باشیم ، بنابراین ترس از مرگ (یا هر چیز دیگری (ما را ترک خواهد کرد ، زیرا "در محبت هیچ خوفی نیست. بلکه محبت کامل، خوف را از بین می برد)" اول یوحنا . (18: 4و وقتی زمان عزیزت ما فرا می رسد ، این ترس نه تنها از بین خواهد رفت ، بلکه به جای آن آرامشی لذت بخش خواهد بود. مانند شمعون و بسیاری از قدیسین ، ما خواهیم رفت تا با مسیح خود زندگی ابدی داشته باشیم ! آمین

سوتیریوس اعظم اسقف پیسیدیه، متروپولیتن ~